

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj P-488/2025-69

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Puli - Pola, po sucu Heleni Božović Sladaković, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Cvitke Bulešić iz Pule, Divkovićeve 6, OIB 71088208211 zastupane po punomoćniku Tomislavu Kovačiću, odvjetniku iz Pule protiv tuženika Bože Macana iz Gajane, Gajana 45, OIB 03624456419, zastupanog po punomoćniku Jugoslavu Puranu, odvjetniku iz Bjelovara, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon zaključene glavne javne rasprave 22. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužiteljice te zamjenice punomoćnika tuženika, 7. srpnja 2026. objavio i

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

"I Utvrđuje se da je tužiteljica Cvitka Bulešić iz Pule, Divkovićeve 6, OIB: 71088208211 dosjelošću stekla pravo vlasništva na nekretnini označenoj kao kč.br. 2415/1 upisana u zk.ul. 2840 k.o. Vodnjan.

II Ovlašćuje se tužiteljica da po pravomoćnosti ove presude u zemljišnim knjigama koje se kod Općinskog suda u Puli-Pola vode za katastarsku općinu Pula ishodi uknjižbu prava vlasništva na nekretninama označenim kč.br. 2415/1 k.o. Vodnjan, na svoje ime i u svoju korist, a što je tuženik dužan trpjeti.

III Nalaže se tuženiku da u roku od 15 (petnaest) dana tužiteljici naknadi trošak ovog postupka zajedno sa zakonskim kamatama koje teku od dana presuđena pa do namirenja tužiteljice po kamatnoj stopi propisanoj čl.29. st.2. ZOO primjenom uvećanja eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena."

II Nalaže se tužiteljici da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.062,50 eur, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 7. srpnja 2026. do isplate, po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi od 12. ožujka 2020. navela da je tuženik u zemljišnim knjigama ovoga suda upisan formalno kao zemljišnoknjižni vlasnik nekretnina kč. br.2415/1 k.o. Vodnjan, u naravi maslinik, dok je ona samostalan i pošten posjednik, a ujedno i izvanknjižni vlasnik nekretnine kč. br. 2415/1 k.o. Vodnjan. Predmetnu nekretninu da su oduvijek posjedovali i koristili precizno tužiteljice, još od njezinog djeda pok. Vazmoslava Bankovića koji ju je oduvijek smatrao svojom nekretninom ni ne znajući da predstavlja dvije zasebne katastarske čestice, te da su predmetnu nekretninu oduvijek nazivali maslinik. Nakon smrti djeda posjednik iste postao je njezin otac isto pok. Vazmoslav Banković te da je istu nekretninu zajedno sa svojim bratom i nastavio koristiti. I ona je sa svojom obitelji koristila isti maslinik dok nije u potpunosti izgorio, no da su i nakon toga isti koristili i koriste. Maslinik je nakon smrti oca oporučno ostavljen njezinoj sestri Ani Pačić i njoj, te da su se one dogovorile kako će tužiteljica koristiti isti, da na nju sestra prenese sva svoja prava, premda to u dokumentima nikada nisu napravile. Tek kada je odlučila srediti kašun koji se nalazi unutar maslinika u vlasničkom listu vidjela je da se maslinik nalazi na dvije katastarske čestice i to kč. br. 2415/1 i kč. br. 2415/2 obje k.o. Vodnjan te da je na kč. br. 2415/1 kao vlasnik upisan Božo Macan, ovdje tuženik. Sama se nalazi u samostalnom i poštenom posjedu predmetne nekretnine preko 50 godina te je dosjelošću stekla pravo vlasništva na kč. br. 2415/1. Samostalnost posjeda očituje se u činjenici da je ista posjedovala predmetnu nekretninu kao da je njezina vlasnica, dok se poštenje očituje kroz činjenicu da nije mogla ni znati da je maslinik spoj dviju nekretnina i to kč. br. 2415/1 i 2415/2 jer se nitko nije ikada pozivao na neko svoje pravo u svezi navedene nekretnine. Ističe da je i prije podnošenja ove tužbe u više navrata pokušala mirnim putem riješiti problematiku sa tuženikom i njegovom obitelji te je saznala kako isti nemaju saznanja da je tuženik upisan na predmetnoj nekretnini kao vlasnik, niti su znali gdje se ta čestica nalazi, niti su ikad na predmetnoj nekretnini bili. Slijedom navedenoga, tužiteljica predlaže da sud donese presudu kao u izreci kojom će utvrditi da je ona stekla pravo vlasništva dosjelošću na kč.br. 2415/1, upisane u zk.ul. 2840 k.o. Vodnjan.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo kako je točno je da u zemljišnim knjigama naslovnog suda upisan kao vlasnik sporne nekretnine te da je u mjesno nadležnom katastru također upisan kao posjednik sporne nekretnine, a da je čestica oblikom, površinom i položajem identično upisana u katastar i zemljišne knjige osim što iz tuženiku nepoznatih razloga u zemljišnim knjigama nije upisana njezina površina od 3642 m². Predmetnu nekretninu stekao je nasljeđivanjem od pok. oca Ivana Macana, a sve do 1994. kada je porez ukinut, plaćao je kao posjednik i vlasnik porez na katastarski prihod koji je bio temeljen na posjedovnom, a ne na vlasničko-pravnom statusu nekretnine, a svakih 10 godina je vršena revizija posjedovnog stanja kako bi se aktualizirao popis stvarnih posjednika i ujedno poreznih obveznika. Ističe kako tužiteljica i njezini prednici nikada nisu bila upisani kao posjednici sporne nekretnine. Točno je da je tužiteljica suvlasnica i suposjednica sa Anom Pačić tuženiku susjedne nekretnine označene kao kč.br. 2415/2, u naravi maslinik s 4033 m² iz z.k.ul.br. 4594 k.o. Vodnjan. Iz katastarskog plana vidljivo je da se tuženikova nekretnina cijelom širinom nalazi uz javni put, a tužiteljica i njezina sestra kao i njihovi prednici na svoju su nekretninu dolazili preko tuženikove nekretnine koristeći se neupisanom služnošću puta uz lijevu među tuženikove nekretnine gledajući od regulacione linije javnog puta. Uz lijevu među tuženikove nekretnine nalazi se ulaz u suhozidu, dugi niz

godina na ulazu je bila ograda sa drvenim okvirom i žičanim pletivom, a s desne strane ulaza je kašun. Taj ulaz na tuženikovu nekretninu koristili su i tužiteljica i njezini prednici za dolazak do svog maslinika, no samo to pravo služnosti tužiteljice i korisnika njezine nekretnine da preko tuženikove nekretnine dolazi na svoju nekretninu za tuženika nije sporno, neovisno o nepostojanju upisa služnosti. Obje nekretnine se nalaze u zoni maslinika i kako je vidljivo iz kopije katastarskog plana mnoge čestice maslinika svih susjednih nekretnina nemaju prilaz do javnog puta, a velika većina čestica nije omeđena suhozidima. Vlasnici maslinika znaju gdje su međe, ili pak ekonomski iskorištavaju maslinike po broju maslina, odnosno svaki (su)vlasnik uživa određeni broj stabala maslina što je uostalom lokalno uvriježen običaj. Netočna je u tužbi izrečena tvrdnja kako bi maslinik koji tužiteljica posjeduje i kojem je suvlasnik, na kč.br. 2415/2 predstavljao „jedinstveno-funkcionalno gospodarsku cjelinu“ sa spornom nekretninom u vlasništvu tuženika te da postojanje suhozida oko obje čestice stranaka ne dokazuje takvu tužiteljinu tezu, jer se i ostali maslinici u okolici koriste od njihovih vlasnika neovisno o suhozidima. Istina da je što tužiteljica tvrdi o požaru maslinika ali navodi da je tuženik stara osoba sada u dobi od 77 godina i on određeno vrijeme prije tog požara više nije obrađivao svoj maslinik, a nakon požara ga nije sanirao, no da nije ni tužiteljica svoj maslinik obrađivala niti ga je odmah nakon požara sanirala, ali prije otprilike 3 godine, tužiteljica se obratila tuženikovoj sestri Milki Vitasović na način da je došla osobno kod nje na pulsku tržnicu gdje Milka Vitasović prodaje na štandu s izraženom namjerom da kupi navedenu nekretninu. Svoju namjeru kupnje tuženikove nekretnine obrazlagala je time što želi objediniti vlasništvo na oba maslinika, želi obnoviti maslinike kao i kašun koji se nalazi na tuženikovoj nekretnini poticajnim sredstvima Općine Vodnjan te više boraviti na nekretnini i dovesti si kamp kućicu. Posredstvom tuženikove sestre Milke Vitasović započeli su između stranaka pregovori o prodaji/kupnji sporne nekretnine, tuženik je od tužiteljice zahtijevao cijenu od 25.000,00 kn koju tužiteljica nije prihvatila navodeći „da nema toliko novaca“, te da su pregovori oko prodaje propali. Tužiteljica je tako svoj dio parcele gledano niže od puta i tuženikovog dijela počela uređivati prije od prilike otprilike 3 godine, a prije otprilike godinu i pol je na mjestu ranije drveno žičane ulazne ograde postavila željezni portun s lokotom širi od prijašnje ograde zbog čega je tužiteljica srušila i dio tuženikova kašuna. Preko takvih posjedovnih radnji tužiteljice tuženik je prešao i nije tražio posjedovnu zaštitu i uspostavu ranijeg posjedovnog stanja prvenstveno jer tužiteljica nije dirala tuženikov dio maslinika koji je i dalje zarastao u travu, draču i kupine naraslu nakon požara što potvrđuje fotodokumentacija priložena ovom podnesku. Ukazuje da je nemoguće da tužiteljica koja je sudjelovala u ostavinskom postupku iza svog oca nije znala što je naslijedila i naprosto je nemoguće da u dugom nizu posjedovanja nekretnine kroz navodno 50 godina nikada nadležna tijela katastra i uprave prihoda – današnje porezne uprave nisu ustanovila drugačije posjedovno stanje od onoga koje proizlazi u javnom upisniku, a to je da je tuženik neupitni posjednik nekretnine. Da su tužiteljica ili bilo koji njezin prednik posjedovali i tuženikov maslinik to bi svakako bilo evidentirano u podacima katastra ili porezne uprave prilikom aktualizacije poreznih obveznika poreza na katastarski prihod. Oспорava da bi tužiteljica i njezini prednici bili kvalificirani posjednici sporne nekretnine i predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

3. U tijeku postupka pročitano je izvadak iz zemljišnih knjiga, posjedovni listovi, rješenje o nasljeđivanju iza pok. Vazmoslava Bankovića, pregledane su fotografije u spisu, pročitano je rješenje o komasakciji, ortofoto snimke, nalaz dr. Helene Marčinko i dopis Hrvatskog zavoda za socijalni rad Pula, nalaz i mišljenje sudskog vještaka

Tina Verbanca te su saslušani svjedoci Ana Pačić, Milka Vitasović, Dolores Išić, Ante Tipurić, Goranka Tržić, Franjo Muhvić, Zrinka Zupanić, Đino Bulešić, Tomislav Bulešić i parnične stranke.

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

5. U predmetu je dana 10. siječnja 2025. donijeta presuda kojom je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev tužiteljice. Navedena je presuda ukinuta rješenjem Županijskog suda u Zagrebu posl.br. GŽ-1304/2025. od dana 1. srpnja 2025. i predmet vraćen na ponovni postupak. U rješenju se u bitnome navodi da zbog pogrešnog pravnog pristupa prvostupanjskog suda, nisu potpuno utvrđene odlučne činjenice za ocjenu kvalitete posjeda pravnih prednika tužiteljice (i nje same), zbog čega se, za sada, ne mogu prihvatiti kao valjani razlozi, niti se kao pravilan može prihvatiti zaključak suda prvog stupnja u pogledu (ne)poštenja posjeda pravnih prednika tužiteljice (i nje same), kao subjektivnog obilježja posjeda o kojem se odlučuje na temelju utvrđenog činjeničnog stanja, odnosno zaključak o tome da je prednici tužiteljice, a i tužiteljica znali da predmetne nekretnina nije njihovo vlasništvo.

6. Među parničnim strankama nije sporno da je tužiteljica upisana kao suvlasnica, kasnije i kao samovlasnica k.č.br 2415/2 k.o. Vodnjan, a da je tuženik upisan kao vlasnik k.č.br 2415/1 k. o. Vodnjan, da nekretnine graniče.

7. Sporna je, prije svega, činjenica jesu li tužiteljica i njezini pravni prednici samostalni, istiniti, zakoniti i poštenu posjednici k.č.br. 2415/1 k.o. Vodnjan i to u dostatnom trajanju da bi tužiteljica stekla vlasništvo dosjelošću.

8. Uviđajem koji je održan 16. rujna 2022. i mjerničkim vještačenjem po sudskom vještaku Tinu Verbanca iz društva Veting d.o.o. od 21. rujna 2022. izvršena je identifikacija predmetnih nekretnina. Iz nalaza i mišljenja je utvrđeno da je nekretnina k.č. 2415/1 upisana kao maslinjak površine 3642 m², da je upisani posjednik Macan Božo, Gajana 43, Gajana i da je k.č. 2415/2 upisana kao maslinjak površine 4033 m², a upisani posjednici su svaka u ½ Bulešić Cvitka, Divkovićeve ul. 2, Pula i Pačić Ana, Negrijeva ul. 5, Pula. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da parcele u naravi čine cjelinu definiranu suhozidom na kojoj se nalaze masline i nadstrešnica sa kamp kućicom. Ulaz sa metalnim portunom je na sjeveroistočnom uglu do puta - javno dobro k.č. 7420. Uz istočnu granicu do k.č. 2413 postoji makadamski prolaz. Do ulaza u suhozidu na k.č. 2415/1 postoji kašun. U naravi nema vidljive granice između k.č. 2415/1 i 2415/2 obje k.o. Vodnjan.

8.1. Na izrađeni nalaz i mišljenje sudskog vještaka stranke nisu imale primjedbi, a istog i sud prihvaća kao stručnog i objektivnog.

9. Iz preslika zbirke isprava posl.br. Z-490/69 utvrđeno je kako je ocu tuženika, Macan Ivanu pok. Mihe, Vodnjan, Gajana 45, Rješenjem o komasaciji od dana 15. prosinca 1967. dodijeljena k.č.br. 2415/1 k.o. Vodnjan, maslinik površine 3925 m², temeljem kojega je isti upisan kao vlasnik sporne nekretnine. Nadalje, usporedbom izvotka iz zemljišne knjige za zk.ul. 2840 k.o. Vodnjan (list 5 spisa) i rješenja o komasaciji (list 58-62 spisa) utvrđeno je da su sve nekretnine iz navedenog zemljišnoknjižnog uloška na kojima je kao vlasnik upisan tuženik, pa tako i na ovoj koja je predmet spora, bile obuhvaćene rješenjem o komasaciji.

10. Iz povijesti promjena Ureda za katastar od dana 9. listopada 2020. utvrđeno je da je k.č.br. 2415/1 k.o. Vodnjan od osnutka 1951. upisana na posjednika Golešić-Golessi Ivan pok. Domenika, a od 24. ožujka 1993. na temelju rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Puli, posl.br. Z-1395/84, prelazi na posjednika Macan Božu pok. Ivana, Gajana, Gajana 43.

11. Iz rješenja o nasljeđivanju ovoga suda posl.br. O-924/98 od 22. siječnja 1999. iza pok. Vazmoslava Bankovića umrlog 7. studenog 1998., utvrđeno je da su tužiteljica i Ana Pačić iza svoga oca na području k.o. Vodnjan naslijedile svaka u ½ dijela k.č.br. 2415/2 k.o. Vodnjan, te još tri nekretnine na području katastarske općine Juršići.

12. Svjedokinja Dolores Išić, nećakinja tuženika, u svom je iskazu u bitnome navela da njezin ujak ima puno zemlje te da je odlazila sa roditeljima kada su išli pomagati obrađivati pa i tu nekretninu koja graniči sa nekretninom tužiteljice. Zemlja je zapuštena još od kada je njezin djed preminuo, a tuženik je prestao zemlju obrađivati još 1982. Tamo su bile masline i njezin otac je odlazio pomagati oko branja, a ona je slabo odlazila. Ne sjeća se da je ikada tužiteljicu tamo vidjela, možda ide dva puta godišnje kada bere šparoge. Tužiteljica ju je nazvala negdje oko 2017.-2018. kako bi sa njom vidjela da li joj tuženik želi zemlju prodati. Tuženik nije htio prodati, na kraju je ponudio da se zemlja kupi za 25.000,00 kuna no tužiteljica je odbila jer joj je to bilo previše. Ponovno se obratila tužiteljici kada je vidjela da je na parceli postavljen portun i lokot te da joj je ista rekla da se obrate njezinoj odvjetnici Tiziani Paris jer je tužba već bila podnesena. Tužiteljica da je tužbu podnijela jer smatra da je ta parcela njezino vlasništvo, ali kada joj se prvi puta obratila nije joj to rekla već je rekla da su ona, njezina sestra i tuženik suvlasnici pa da bi na račun toga tražili sredstva za obnovu kažuna. Ne može se sjetiti kada, ali kasnije joj je tužiteljica rekla da je ta parcela od njezine obitelji. Na toj parceli kao mala bila je u dobi od 5-6 godina, oni kao djeca nisu pomagali nego su se igrali, a ujak Božo je imao dvije parcele u blizini crkve Svetog Tome oko kojih su oni trčali i igrali se. Nakon što je bila na spornoj nekretnini u dobi od 5-6 godina, da je baš ta nekretnina od ujaka, ovdje tuženika i da graniči sa nekretninom tužiteljice ponovno je spoznala nakon što se tužiteljica njoj javila 2017. godine, a možda i 2018. U tom međuprostoru šetala je tim područjem, ali nije imala saznanja da je baš ta parcela od ujaka. Nema saznanja da bi tu spornu nekretninu netko drugi obrađivao, a zna da je tuženik prestao obrađivati tu zemlju 1982.-1989. kada je baka umrla.

13. Iz iskaza svjedokinje Ane Pačić, sestre tužiteljice proizlazi da su spornu nekretninu ona i tužiteljica naslijedile nakon smrti oca 1998. Na parceli je tata imao masline, one su dolazile kao djeca, ona je bila školsko dijete, možda i ranije, i više su se na njoj igrale. Ne zna od koga je tata dobio tu parcelu. Ta parcela bila je sa svih strana omeđena suhozidom, poslije se on urušio, preko njega su išle ovce i druge životinje, bila se i zapalila parcela. Kada su je naslijedile bila je neobrađena i zapuštena. Ne sjeća se kada je tata prestao obrađivati tu parcelu. Nakon što su parcelu naslijedile ona i sestra su je obilazile tu i tamo, a koja je to parcela pokazao im je stric koji je sada pokojni, jer one nisu ni znale gdje je. Kasnije se sestra odlučila da bi ona tu parcelu očistila, ne sjeća se kada je to bilo. Tuženika ne poznaje. Ne sjeća se da bi kada bi dolazili brat masline, na toj parceli unutar suhozida još netko drugi osim njih dolazio brati masline. Tamo su bili samo oni. Ne sjeća se da li je njezin tata brao masline sa svih maslina na parceli unutar suhozida. Ona je od kuće

otišla 1965. kada se udala i od tada do 1998. kada je parcelu naslijedila na toj parceli nije bila. Iz priče je čula da je parcela nekoliko puta izgorjela, a ne zna kada, niti da li je do požara bila obrađivana. Ne sjeća se da li je njezin tata u razdoblju nakon 1965. brao masline, radio ulje, ona je otišla i jako rijetko dolazila. Nakon što su naslijedile, sestra je imala želju da to čisti, ona nije i ponudila joj je da kupi njezin dio što je ona i učinila. Jednom su prošli pored te parcele nakon što je sestra rekla da će očistiti i vidjela je da je sve očišćeno, nije više bilo grmlja, stabla, kosili su i to sve unutar suhozida. Ta parcela odgovara onoj koliko se sjeća na koju je kao mala dolazila i gdje su oni brali masline. Sestra je ostala nakon nje sa roditeljima do udaje, ne sjeća se koje godine je to bilo. Ne sjeća se da li je tijekom školskih dana pa do udaje i dalje nastavila dolaziti na tu parcelu. Roditelji su imali samo taj maslinik i ulja su imali samo za sebe od to malo maslina što su ubirali. Tu parcelu je obrađivao samo njezin tata i nitko drugi od njegove obitelji. Ona je prva saznala nakon što su parcelu naslijedili gdje se ona točno nalazi jer joj je stric pokazao, a onda je ona pokazala sestri. Sestra je s čišćenjem počela prije nego sam joj je prodala, ali ne zna koliko prije. Kamp kućicu je postavila u čošku u donjem dijelu, ne sjeća se kada, a očistila je i put do te kamp kućice. Na ulazu u parcelu je još otkad je bila mala bio veliki kašun i koristili su ga njezini roditelji kada su na parcelu dolazili. Kada su počeli čistiti kašun je oštećen bagerom. Ne zna ništa o tome da bi njezina sestra kontaktirala tuženika za obnovu kašuna. Nakon smrti oca pa do odlaska sa stricem da joj pokaže tu parcelu prošlo je možda i deset godina, a parcela je tada bila zapuštena, sve je bilo zgoreno. Ona i stric pok. Josip Banković bili su sami. Tada nije bio nikakav portun, portun je stavila sestra. Ona je cijeli svoj život živjela u Klarićima i u Puli, a roditelji su se bili razboli i zemlju su zapustili.

14. Svjedok Ante Tipurić u svome je iskazu naveo da poznaje tužiteljicu od 1983. i da zna da ima masline kod Gajane, tamo je odlazio ubrzo nakon što su se upoznali i pomagao im čistiti. Parcela da je valjda njihova, ne bi ga vodili na tuđu, kada je prvi puta došao parcela je bila zapuštena, postojale su samo staze za zečeve i ovčare. Pomagao je čistiti, šišati korov, ali se ne sjeća da je čistio prije požara ali nakon požara je. Tužiteljica je rekla da je parcela njezina, bila je ograđena kamenim suhozidom, te da u to vrijeme nije bila kamp kućica na njoj, ali su je kasnije postavili. Naveo je da je odlazio često sa njima raditi na tu parcelu, do dva puta tjedno i da nikada nikoga drugoga osim njih tamo nije vidio. Portun koji je na ulazu misli da je postavljen negdje 2010. Danas parcelu unutar suhozida održavaju tužiteljica i njezin suprug a prijatelji ponekad pomognu. Oca tužiteljice nije poznavao, sestru tužiteljice Anu Pačić poznaje, ona je u početku sa sinom pomagala čistiti parcelu no od kada se razboljela nije dolazila. To je bilo prije možda 15 godina.

15. Svjedokinja Goranka Tržić je navela da je tužiteljicu upoznala 1967. kada su krenule skupa u srednju medicinsku školu. Kako su se sprijateljile, u srednjoj školi odlazila je kod nje doma i pomagala brat masline na predmetnoj parceli kod crkve Sv. Tome blizu Gajane. Masline su brali i njeni roditelji i baka i djed i brat i sestra. U to vrijeme parcela je bila održavana, ograđena suhozidom sa svih strana i bio je jedan lijep veliki kašun. Odselila se u Rijeku 1974. godine, ali je često dolazila u Pulu jer su joj tu bili roditelji. I nakon što se odselila sa tužiteljicom je odlazila i pomagala brati masline, bilo je tu prekida zbog trudnoća i kada su djeca bila mala. I danas odlazi, a nakon što je Cvitka postala nasljednica još i češće. Dok su njezini roditelji parcelu održavali bila je jako lijepa, ali 1991. je bio požar u kojem je ta parcela izgorila pa je ona bila zgarište, bila je zapuštena, kasnije je misli bio još jedan požar. Nakon 2000.

tužiteljica je aktivno počela održavati tu parcelu, a prije toga koliko su mogli. Negdje 2014. su betonirali ploču na koju su 2015. stavili kamp prikolicu. 2014. je njezin brat pomogao i na ulaz su postavili portun. Osim Cvitke i njezine obitelji nikada nikoga drugoga nije srela na toj parceli. Oni su kada su se brale masline, masline brali na cijeloj parceli unutar suhozida, a i kada su parcelu kasnije čistili očistili su cijelu parcelu unutra suhozida. Roditelji tužiteljice su tu parcelu održavali čistom sve do njihove smrti. Otac tužiteljice misli da je umro 1998. ili 1999. neposredno prije nego je ona naslijedila parcelu. Tu parcelu tužiteljica je naslijedila zajedno sa sestrom Anom. Nakon što su tu parcelu naslijedile sestra je dolazila ali povremeno, nije sudjelovala u čišćenju. Negdje 2011./2012. Grad Vodnjan širio je cestu i tada je jako stradao suhozid, a i kažun na ulazu jer su na njega nabacali kamenje. U početku kada su pomagali u čišćenju bilo je veliko zgarište, micalo se drveće čistila se koruna, kosilo se, sadilo se puno voćaka i to unutar cijelog suhozida. Danas uglavnom kada dođu pomognu brati masline i uživaju.

16. Svjedok Franjo Muhvić u svome je iskazu naveo da tužiteljicu poznaje od srednje škole jer je išla u školu sa njegovom sestrom te da je i on ponekad, početkom 1970. - tih išao pomoći brati masline. Masline su brali i njezini roditelji i rodbina i to kompletno unutar suhozida. Kada bi se brale, to bi bilo i po par dana. Na toj parceli je bio jedan kažun. Kad god bi mogao rado bi odlazio i koliko mu je poznato parcela je cijelo vrijeme bila uredno održavana. Negdje 1990. bili su požari i nije se u tom razdoblju posebno tamo pojavljivao. Negdje krajem 1990. i početkom 2000. pomagao je u čišćenju od ostataka izgorjelih stabala, grana, čak je nešto uzeo i za svoje potrebe. Tamo nikada nije sreo nikoga osim obitelji tužiteljice. Danas osim srušenog kažuna tamo ima i betonska ploča sa prikolicom koja je postavljena negdje 2015. Prije toga napravili su i montirali vrata na ulazu na taj prostoru. Sestru tužiteljice je imao priliku vidati ali rijetko, nije ju viđao da bi pomagala u čišćenju, ali to ne znači da ona nije dolazila u druge dane. Poznavao je oca tužiteljice, sjeća se da mu je ostalo u sjećanju njegovo ime Paškvalin, koje je vezano uz Uskrs, a govorio je da se zvao i Vazmoslav. Iako su ga svi zvali Paškvalin. Tužiteljica nije govorila ništa o tuženiku sve dok nije počeo ovaj postupak, možda nije ni znala tko je Božo Macan.

17. Svjedokinja Milica Vitasović, sestra tuženika je u svome iskazu navela da je parcela koja je predmet spora njihova, to su bile njihove masline, oni su ih brali dok je bila mala, dok su roditelji bili živi. Tata je umro 1982., a mama 1989. Nakon što su oni umrli obrađivali su, malo okopavali oko masline i brali ih sve negdje do požara, a nakon toga više nisu mogli. Obitelj tužiteljice brala je svoje ulike na parceli pored kad i oni i oni su sa tovarima svoje masline vozili u njihovo dvorište, bilo je daleko hodati svaki dan do Vodnjana, a kada bi pobrali sve sa vozom su se masline vozile u Vodnjan u uljaru. Oni su voz sa maslinama puštali kod njih u Gajani, sve dok nisu pobrali sve masline jer im je bilo daleko vraćati se u Butkoviće, a bili su si dobri. Imali su masline i na drugoj parceli. Prvo bi pobrali ovu di su masline imali i tužiteljica i njezini, jedni bi drugima pomagali, a onda bi išli na drugu parcelu koja je bila blizu. Ne sjeća se kako su se zvali roditelji od tužiteljice ali zna da su bili iz Butkovići. Dok su bili mlađi nikada nije vidjela niti Cvitku niti njezinu sestru da bi brale masline, s roditeljima je uvijek bio njihov brat, sve do nedavno nije ni znala da Cvitka ima sestru. Tužiteljica da je zvala brata negdje 2017., ona se javila, ona se predstavila i rekla da bi trebala Božu Macana za neke masline. Rekla joj je da brata nema da je u šumi, ona je rekla da bi ona voljela da joj brat to potpiše, a možda i proda. Rekla joj je da će pričati sa bratom, da radi na tržnici i neka dođe i neka pita za Vitasović Milku. Brat

je rekao da mu je to tata pustio, da može prodati za 20.000,00 kuna. Tužiteljica ju je potražila na tržnici, rekla joj je što je brat rekao, a ona je rekla da će pričati kući i da će javiti. Prije ju nije poznavala. Rekla joj je da bi ona voljela sad više biti na zraku, da je u penziji da bi ona i muž tamo malo više bili. Rekla je i daje pitala za sredstva za kažun ali da ne može jer mora pitati njezinog brata. Na portun je kasnije stavila i lokot. Nema ništa poriv da si ona stavi lokot jer si je tamo stavila kućicu ali je za to trebala lijepo pitati. Jedan lokot su prerezali i stavili svoj i jedan primjerak ključa poslali poštom njoj. Nakon deset dana vidjela je da je ona njihovog razbila i stavila svoga. Nakon toga više nisu stavljali svoj ali su joj rekli da nije smjela stavljati lokot bez da im da jedan primjerak ključa. Svakih 15 dana tamo prođe, i vidjela je da je ona porezala svo drveće, ne zna gdje je njihova drva i masline stavila. Ne zna kada je bio požar, možda 2000. Tamo je svake godine brala šparoge, prije dok su imali masline, brala masline, a Cvitku nikada nije vidjela. Nisu ništa prigovorili kada su vidjeli da čisti i njihove zgorene ulike, ona je slala ružne poruke ne vodi u Muntić i nisu htjeli imati problema. Rekla je i tako da ih je tužila pa čekaju što će sud reći. Na toj spornoj parceli 40 maslina je bilo njihovih, a 40 od obitelji tužiteljice, ali kada su se tu brale brali su sve skupa. Živjela je u Gajani do 1964. nakon toga se odselila u Pulu ali su ona i suprug svaki vikend dolazili u Gajanu i pomagali roditeljima.

18. Svjedokinja Zrinka Zupanić, kćer tužiteljice je navela da je njezina mama predmetnu parcelu naslijedila od oca zajedno sa sestrom čiji dio je kasnije otkupila i bila je uvjerenja da je cijela parcela unutar suhozida njena. Kada je odlučila obnovit kažun saznala je pretpostavlja kada je vadila papire da je netko drugi uknjižen na jednom dijelu i odlučila se voditi spor. Na tu parcelu odlazila je još kada je išla u školu, ne može odrediti godine, na toj parceli brali su šipak, smilje, u to vrijeme dok je išla u školu i dok su dolazili, u jednom dijelu na parceli je bilo grmlje, a u jednom dijelu visoka trava. Ne sjeća se da bi odlazili brati masline ali se sjeća tog smilja i šipka, a u skorije vrijeme odlazili brati i maline. Parcela je oduvijek ograđena suhozidom i pravilnog je oblika, a u početku je na njoj samo bio kažun na rubu parcele. Kasnije su roditelji napravili jedan plato i prikolicu stavili, ali ne zna kad je to bilo. Na ulazu je željezni portun, a ranije ne zna da li je bilo nešto drveno ili samo jedan lanac. Kada se je širio put urušio se i suhozid i kažun pa ne zna da li je i ulaz i prije bio na tom mjestu ali sigurno je na toj strani. Djed po majci umro je nakon 1993., a ona nikada nije na tu parcelu odlazila zajedno sa bakom i djedom, iz priče zna da su oni tamo brali masline i radili ulje za svoje potrebe ali ona u tome nije sudjelovala. Kao djeca nisu baš rado odlazili na selo, to su više činili roditelji. Oni su znali otići brati grožđe kada je trebalo, ali masline nije brala.

19. Svjedok Đino Bulešić, suprug tužiteljice je naveo da su se on i tužiteljica upoznali 1970 godine. Na parceli je bio kada je na njima izbio požar 1991., 1994. i 2001. godine. Prije 1991. zajedno sa suprugom odlazio je, na tu parcelu jer su pomagali njezinim roditeljima u berbi maslina. Masline su brali na čitavoj površini, bilo je oko stotinjak stabala. U požaru je 1991. parcela u potpunosti izgorila i šire područje. Parcela je sa svih strana ograđena suhozidom. Tuženika ne poznaje, nikada ga nije vidio niti nekoga od njegovih. Supruga je 2017. kod Grada Vodnjana podnijela zamolbu za obnovu kažuna koji se nalazi na toj parceli, a koji je bio oštećen prilikom uređenja staza i tada je došla do saznanja da je tamo upisan neki Božo Macan. Ostala je jako iznenađena. Za obnovu kažuna dobila je 3.000,00 kuna poticaja ali taj iznos nije bio dostatan s obzirom na oštećenja. Na ulazu u parcelu 2014. godine postavili su željeznu kapiju jer je drvena izgorjela u požaru pa su pastiri i lovci kroz

parcelu šetali kao da je šetnica. U montaži tog željeznog portuna pomogao mu je Franjo Muhvić i Damir Ožbolt. Nakon 1996. na parcelu su dolazili svaki tjedan dva do tri puta, da nakon požara dovedu parcelu u primjereno stanje. Maslinama cokaricama treba desetak godina da izrastu i ponovno daju plodove, parcelu su i čistili i obrađivali sve ručno. 2015. su na parceli napravili betonsku ploču, a 2016. postaviti kamper da mogu skloniti alat. Nitko im se nikada nije obratio niti ih kontaktirao u svezi korištenja te parcele niti upozorio da bi to bilo nečije tuđe. Roditelji tužiteljice su masline prevozili do uljare u Vodnjanu na zaprežnim kolima sa volovima i kravama, a nekada je jedan prenoćio u kašunu da bi ujutro odveo masline u uljaru. Na njihovu parcelu dolazili su njihovi prijatelji koji su im pomagali u čišćenju. Od 1970. roditeljima tužiteljice su svake godine pomagali u berbi maslina na toj parceli. Njezini su roditelji bili aktivni do 1991.-1992. godine. Od 1996. godine tu parcelu koristi u cijelosti njegova supruga jer joj je njezin otac rekao da će ona tu parcelu naslijediti. Otac njegove supruge je tu nekretninu valjda stekao od svog oca pok. Vazmoslava. Betonsku ploču su napravili na udaljenosti 105 metara od ulaza od kašuna ravno dolje kako bi imali pregled na cijelu parcelu. Ne zna da li je supruga provjeravala u posljednjih dvadeset godina zemljišnoknjižnu stanje ili stanje u katastru. Supruga je od sestre dio kupila 2020. godine. Njezina sestra nije sudjelovala u posjedovanju i korištenju, održavanju te parcele jer ima dosta zemlje u Pačićima i nije bila zainteresirana. Roditelji supruge su aktivno sudjelovali u korištenju te parcele do negdje 1991. godine.

20. Iz iskaza svjedoka Tomislava Bulešića, sina tužiteljice proizlazi da je na parcelu odlazio još kao dijete dok je pohađao osnovnu školu u berbu maslina. Na parceli je bilo u grubo 80-100 stabala maslina i parcela je u cijelosti ograđena suhozidom sa svih strana. Kada je on odlazio kao dijete na parcelu bili su još živi i baka i djed. Na toj parceli osim roditelja i rodbine nikad nije vidio nikoga drugog. Danas na toj parceli postoji kamp kućica sa nadstrešnicom u kojoj roditelji drže stvari, a postavili su je otprilike unatrag 7 godina. Roditelji su još stavili željezni portun na ulaz, razvukli kamenje po putu. Na samom ulazu u parcelu pored portuna sa desne strane nalazi se djelomično urušen kašun. Ključ od portuna imaju samo njegovi roditelji. Brati masline roditeljima je uglavnom pomagala mamina sestra i šira obitelj, a za prijatelje se ne sjeća. U berbi maslina pomaže svake godine ali ne svakoga dana, jer se ne stignu pobrati u jednom danu, ne stiže, a roditelji dolaze i preko tjedna, pa možda i s prijateljima i rodbinom. Ove godine misli da su pobrali oko 300 kg maslina. Zna da su bila dva velika požara te parcele, u kratkom razdoblju prije nego što je djed preminuo i jedan puno manjih razmjera prije možda 10 godina. U tom velikom požaru stradale su skoro sve masline i zna da su rekli da nema potrebe da idu brati jer su rekli da se nam što brati. Osim u berbu maslina u zadnjih 10 godina na parcelu je odlazio nekoliko puta godišnje kako bi pomogao mami. Prije tih 10 godina odlazio je puno rjeđe, jer ni mama nije tamo puno boravila uglavnom kada bi došao kod babe i djeda. Djed je preminuo misli 1998., a baka čini mu se kasnije.

21. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da na parcelu dolazi od kada pamti za sebe. Uvijek joj je u sjećanju ostao pok. djed Vazmoslav na škalanu ispred kašuna. Tu bi se inače puštale krave, volovi, boškarini koje su baka i djed imali i s kojima su radili. Ispred kašuna se ložila vatra jer su se masline u to vrijeme brale dosta kasno i bilo je hladno. Ako je bilo vremena masline bi se odvele isti dan vozom u Vodnjan, a ako je bilo kasno netko bi prespavao u kašun i drugo jutro ih odveo. Masline su se brale svake godine, u berbi im je pomagala rodbina, a ona je svake godine odlazila i

pomagala u berbi. Maslina je bilo oko stotinjak, nakon požara neke su se obnovile. Parcela je cijela u suhozidu, dio zida je urušen pa su 2014. postavili željezni portun da se zna da je to privatno jer su ljudi počeli hodati i brali šparoge po parceli. U njezinih 70 godina nikada nikoga nije sreća na toj parceli niti je itko ikada došao i smetao ih u korištenju i upozorio da to ne bi bilo njihovo i slično. Njezini roditelji su to koristili do 1991. kada su masline izgorile. Kako s njima živi njezin brat i on je naslijedio većinu, kako su postajali stariji on im je pomagao u obrađivanju i korištenju. Za tuženika je saznala kada je 2017. išla vaditi vlasnički list, jer do tada nije imala potrebe. Naime, htjela je podnijeti zahtjev za dodjelu poticaja za obnovu kažuna na toj parceli. Nakon toga pokušala je stupiti u kontakt sa tuženikom. Njezina sestra Ana nije nikada bila zainteresirana za tu parcelu jer ima puno druge zemlje, a rano je i otišla od kuće. Dio od sestre kupila je 2020. godine. Tuženika danas prvi put vidi. Kada je saznala da je upisan pokušala je doći do njegovog telefona u imeniku ali ga nije bilo, u pošti je našla adresu pa je otišla na adresu ali nije nikoga zatekla pa je poslala pismo. Nakon dva mjeseca javila joj se Dolores, rekla joj je zašto zove, kada je rekla da bi trebala stupiti u kontakt s tuženikom rekla je da on nema telefon ni mobitel da je u šumi s kravama. Na to joj je ona rekla neka ona dođe na vide što će i kako riješiti. Rekla joj je da dođe u Gajanu na parcelu, na što je ona rekla da ona ne zna gdje je to joj je rekla da dođe na glavnu cestu do voda, no u vrijeme kada su se dogovorile nije došla. Nazvala ju je telefonom, a ona je rekla da ne može da ima goste, dogovorile su se za sijedeći vikend, no opet nije došla pa ju je nazvala, sve joj ispričala jer nema što kriti. Ona joj je rekla da njegova sestra Milka Vitasović radi na tržnici, sjetila se da je poznaje pa je otišla kod nje na tržnicu. Točno je da su razgovarale i popile kavu, da joj je rekla da njoj i suprugu ta parcela puno znači i da bi voljela da to riješe, i ona je rekla da ništa ne brine. Nikakvu prodaju, nikakav novčani iznos nije spominjan nego da će se vidjeti opet. Kako se nisu javljale opet je došla na tržnicu, Milka ju je ignorirala i samo rekla da njezin brat neće. Nakon toga muk je bio do 2019. kada ju je Dolores nazvala dok je ona bila u Zagrebu u bolnici te joj je rekla da ju ne uznemirava da će joj se javiti. Kasnije ju je nazvala i rekla da kako se nisu javljali, a ona to želi riješiti da je dala odvjetnici ali da i dalje želi to mirno riješiti. Da su je tražili iznos koji su spominjali ona bi to doista bila kupila ne zato da im prizna neko pravo nego da riješi sebi problem u kojem se sada i nalazi. Ta parcela je nakon 1991. ponovno opožarena 1994., a ona i suprug su 1996. počeli na parcelu dolaziti jednom, dva do tri puta tjedno ovisi kako je bilo vrijeme. U početku su počeli krčiti drva, ugljen, draču, sve su radili ručno i sami jer nisu imali novaca a i htjeli su da im bude satisfakcija da su to sami napravili. Kako bi koji dio krčili na tom bi dijelu posadili voćke ili masline. S vremenom je sve iskrčeno osim manjeg donjeg dijela tako da se parcela kosi i održava sve unutar suhozida. Njezina sestra je jako bolesna, sa 50 godina je prvi put oboljela od karcinoma, dosta je konfuzna i ona doista možda nije znala gdje se ta parcela nalazi. Ona nije bila kako je rekla zainteresirana za tu parcelu. Njezin suprug je vatrogasac i bio je na intervenciji na sva tri ta požara i prvi je zvao i obavijesti moje roditelje o požaru u maslinama. Njezina sestra je nakon što se udala tu i tamo dolazila pomagati roditeljima u berbi maslina ali puno manje nego ona. Zbog svojih je privatnih problema ostala malo po strani i nije sudjelovala u životu ostalih članova obitelji kao i ona. Od sestre je kupila polovicu nekretnine. Njezin djed je umro 1972. godine.

22. Iz iskaza tuženika proizlazi da zna da je pozvan za zemlju kod Sv. Tome. To je zemlja od njegova oca i on mu je sve pustio. Tu zemlju je obrađivao dok mu je mama bila živa, a umrla je prije trideset godina. Tu su brali masline i čistili. Imali su jednu

polovicu a ona drugu. Imali su 50 ulika. Nikada nisu skupa brali ulike. Na toj parceli on nikada nikoga nije vidio. Na parceli je prije bio krš, a poslije sve čisto, ne zna tko je očistio. Masline su bile izgorjele, ne zna tko je čistio nakon požara jer nije bio niti blizu. Čija je bila druga parcela znali su njegovi mama i tata, bili su stariji ljudi, a on je bio mali. On je radio, a u ulike išao subotom i nedjeljom. Ulike bi brali tri do četiri dana ovisi koliko ih je bilo, brali su na ruke i vozili u Vodnjan u torač na tovarima. Vozili su samo svoje masline. Na toj parceli osim maslina nemaju ništa. Parcela je ograđena, sve okolo je suhozid. Sva ta zemlje unutar suhozida je njegova. Unutar toga suhozida je malo maslina, ne znam koliko ih je bilo, niš. Njegova parcela je prema putu, a od onih iz Butkovići je donja, između parcela nema ničega, a u cijelosti su obje ograđene suhozidom. Međa je na polovici, geodeti bi trebali izaći van izmjeriti i reći gdje su kunfini, može biti da su te dvije parcele podjednake. Na ulazu je prije bio kažun i drveni portun, a sada su oni stavili željezni portun. Kada ide tamo ide samo do portuna, a unutra ne jer nema pravo ako je portun. Ovi iz Butkovići na parceli nemaju ništa, tamo je zadnji put bio prije pet mjeseci. Željezni portun je tamo sigurno 5-6 godina nije ga dirao niti postavio niti ima ključ. Ima puno zemlje, a masline samo na toj jednoj parceli kada idete od bala desno kod Sv. Tome. Tata mu je umro prije 40 godina, ne zna godinu, ima 80 godina. Nakon što mu je mama umrla parcelu nije obrađivao. Nakon smrti mame sam je bio vidjeti jer zna da je parcela njegova. Na parceli je bio požar prije puno godina. Kada dođe sve je lijepo čisto, dođe do portuna i to je to.

22.1. Nakon saslušanja tuženika, sud je zatražio od nadležnog tijela da ispita tuženikovu poslovnu sposobnost, na što je sudu dostavljeno očitovanje Hrvatski zavod za socijalni rad neće pokretati postupak za djelomično lišenje poslovne sposobnosti tuženika, obzirom u provedenom postupku pred naslovom nisu utvrđeni elementi za pokretanje postupka radi djelomičnog lišenja poslovne sposobnosti.

23. Tužiteljica zahtjev prvenstveno temelji na dosjelošti. Prema članku 388. stavku 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14., 81/15. – pročišćeni tekst, dalje: ZVDSP) stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu toga Zakona prosuđuju se prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka, a prema stavku 3. istoga članka rokovi koji su za stjecanje i prestanak stvarnih prava određeni tim zakonom, ako su bili počeli teći prije nego što je on stupio na snagu nastavljaju teći u skladu s odredbom stavka 2., ali ne dulje nego što bi trebao isteći rok određen tim zakonom ako bi počeo teći u času njegova stupanja na snagu. Do 1. rujna 1980. primjenjivala su se pravna pravila Općeg građanskog zakonika (dalje: OGZ) na temelju Zakona o načinu primjene pravnih pravila donesenih prije 6. travnja 1941. OGZ je za dosjelošt zahtijevao poštenu posjed i rok posjedovanja od 30 godina (prema paragrafu 1468.), a za nekretnine posebnih kategorija vlasnika (države, crkve, općina) 40 godina (prema paragrafu 1472.). Prema članku 28. stavku 2. i 4. Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima (Službeni list SFRJ broj 6/80., 36/90.) savjesni i zakoniti posjednik nepokretne stvari, na koju drugi ima pravo vlasništva, stječe pravo vlasništva na tu stvar (redovnom) dosjelošću protekom deset godina, a (samo) savjesni posjednik (izvanrednom dosjelošću) protekom dvadeset godina. Dana 1. siječnja 1997. stupio je na snagu ZVDSP. Člankom 159. toga Zakona kao temeljne pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću predviđene su – samostalan posjed određene

kakvoće i vrijeme dosjelogosti određeno zakonom. U slučaju redovite dosjelogosti, dakle one koja se temelji na kvalificiranom (zakonitom, istinitom i poštenom) posjedu, za stjecanje prava vlasništva dosjelošću potreban je rok od deset godina, dok kod izvanredne dosjelogosti, koja se temelji samo na poštenom posjedu, taj rok iznosi dvadeset godina. Člankom 160. stavkom 2. ZVDSP-a propisano je da se u vrijeme potrebno za dosjelogost uračunava i vrijeme za koje su prednici sadašnjega posjednika neprekidno posjedovali kao zakoniti, poštenu i istiniti samostalni posjednici odnosno kao poštenu samostalni posjednici.

23.1. Posjednik neke nekretnine može steći nekretninu u vlasništvo dosjelošću, dakle na jedan od originarnih načina ali pri tome mora dokazati da su ispunjeni uvjeti koje je ranije za to stjecanje "tražila" odredba čl. 28. st. 4. Zakona o osnovnim vlasničkopравnim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91), odnosno onih koje sada "traži" odredba čl. 159. st. 3. ZV-a između ostalog i da je posjed nekretnine vršen kroz vrijeme potrebno za dosjedanje i da kroz cijelo to vrijeme posjed bude savjestan, odnosno pošten.

23.2. Provedenim dokazima to nije utvrđeno. Poštenje (savjesnost) posjeda je subjektivni element stjecanja vlasništva dosjelošću, ono zavisi od posjednikovog faktičkog znanja ili mogućnosti saznanja za okolnosti iz kojih se može pouzdano zaključiti da je stvar koju posjeduje njegova ili da nije njegova.

23.3. S obzirom na u postupku utvrđene činjenice:

- da je otac tuženika nekretninu stekao u postupku komasacije 1969.
- da se kao vlasnik upisao 1969. pod brojem Z-490/69,
- da u dostavnoj naredbi rješenja o komasaciji stoji dostava i uredu za katastar,
- da prednici tužiteljice nikada nisu bili upisani kao posjednici sporne nekretnine,
- da je tuženik upisan kao posjednik od 1993. temeljem rješenja o nasljeđivanju koji se nalazi u zbirki isprava pod posl.br. Z-1395/84,
- da tužiteljica nije predložila dokaze na utvrđenje činjenica temeljem koje osnove i od kada su njezini prednici uknjiženi kao vlasnici nekretnine koje je vlasnik (odmah susjedne nekretnine, da li je to bila kupoprodaja, nasljeđivanje, komasacija ili sl.), da je njezin otac bio jedini nasljednik njezinog djeda,
- da iz spisa proizlazi samo činjenica da je otac tužiteljice bio vlasnik kč.br. 2145/2 k.o. Vodnjan u trenutku njegove smrti 7. studenog 1998. i da su istu naslijedile tužiteljica i sestra Ana Pačić svaka u 1/2 dijela,
- da nije dokazano niti tužiteljica tvrdi da su primjerice otac ili djed tužiteljice, prigovarali prijedlogu komasacije da se sporna nekretnina kč.br. 2415/1 k.o. Vodnjan dodijeli u vlasništvo ocu tuženika, ukoliko su bili vlasnici/posjednici sporne nekretnine u vrijeme provođenja postupka komasacije, što ne proizlazi iz povijesnog posjedovnog lista koji predstavlja javnu ispravu, kako to tužiteljica tvrdi,
- da tužiteljica nije primjerice dostavila povijesni vlasnički list ili zbirku isprava temeljem koje bi navedene činjenice (vrijeme i način stjecanja kč.br. 2415/2 k.o. Vodnjan od strane prednika tužiteljice, oca, djeda), bitne za donošenje odluke u ovoj pravoj stvari, s obzirom na osporeno poštenje od strane tuženika, bile vidljive, ovaj sud zaključuje da su prednici tužiteljice zasigurno znali, odnosno, ukoliko su u vrijeme provođenja postupka komasacije bili upisani kao vlasnici kč.br. 2415/2 k.o. Vodnjan, a za što u spisu nema materijalnih dokaza, odnosno nije im moglo ostati nepoznato da sporna nekretnina nije njihovo vlasništvo.

24. Nadalje, i sama je tužiteljica vlasništvo susjedne nekretnine kč.br. 2415/2 k.o. Vodnjan stekla temeljem rješenja o nasljeđivanju iza svog pok. oca, u kojem je jasno naznačena oznaka katastarske čestice koju nasljeđuje, te joj prema stajalištu ovoga suda i s obzirom na ranije utvrđenje u točki 23.3. obrazloženja, nije moglo ostati nepoznato, da sporna nekretnina 2415/1 k.o. Vodnjan površine 3642 m² nije njezino vlasništvo, odnosno predmet nasljeđivanja.

25. Iz iskaza saslušanih svjedoka i stranaka, sud je utvrdio da je tužiteljica, nakon smrti oca krajem 1998. započela sa čišćenjem nekretnine koju je naslijedila kč.br. 2415/2 k.o. Vodnjan i nekretnine koja je predmet postupka i u vlasništvu tuženika kč.br. 2415/2 k.o. Vodnjan, a da tuženik ne obrađuje spornu nekretninu od 1980-tih godina, odnosno smrti njegovih roditelja, što proizlazi i iz iskaza samih stranaka. Nadalje, svjedokinja Ana Pačić, sestra tužiteljice, koji iskaz sud prihvaća kao objektivan, obzirom je ista iskazivala sudu uvjerljivo, životno, i na istome temelji odluku, u svom je iskazu navela da ne zna od koga je njihov otac nekretninu dobio, da u vrijeme kada su nekretninu naslijedile ona i tužiteljica, nisu znale gdje se nekretnina nalazi, da je bila zapuštena jer nakon što su se roditelji razboljeli se nije obrađivala, da se ne sjeća da li je otac brao masline sa svih stabala unutar suhozida. S obzirom na navedeno, sud ne prihvaća kao istinite iskaze svjedoka Ante Tipurića u dijelu u kojem navodi da je ubrzo nakon što je upoznao tužiteljicu 1983. počeo pomagati u čišćenju sporne nekretnine, kao ni iskaz svjedokinje Gordane Tržić u kojem navodi da su roditelji tužiteljice parcelu održavali čistom sve do njihove smrti, obzirom je isto u suprotnosti sa iskazom svjedokinje Ane Pačić, sestre tužiteljice, već smatra da su isti subjektivni i usmjereni na uspjeh tužiteljice u ovome postupku. Također, sud ne prihvaća ni iskaz tužiteljice u dijelu u kojem navodi da je nekretnina bila još od njihova djeda Vazmoslava, obzirom nije životno da za navedeno ne bi imala saznanja i njezina sestra Ana Pačić, već je iskaz tužiteljice subjektivan i usmjeren na njezin uspjeh u ovome postupku kao i iskazi njezina supruga i djece.

25.1. Nadalje, tužiteljica, do zaključenja prethodnog postupka nije dostavila niti jedan materijalni dokaz na okolnost stjecanja susjedne nekretnine k.č. br. 2415/2 k.o. Vodnjan od strane svojih prednika, a stajalište je ovoga suda da su u vrijeme života prednika tužiteljice, oca i djeda, ljudi na selu znali što je čije te da ocu tužiteljice ili njezinom djedu, ako je bio upisan kao vlasnik susjedne nekretnine kako to tužiteljica navodi, kraj provedenog postupka komasacije, nije moglo biti nepoznato da nekretnina koja je predmet spora k.č. br. 2415/1 k.o. Vodnjan površine od 3.642 m² nije njihovo vlasništvo, a ista nesporno nije bila predmet ostavinskog postupka iza oca tužiteljice ni kao izvanknjižno vlasništvo.

26. Dakle, po ocjeni ovog suda tužiteljici je, kao i njezinim pravnim prednicima bilo poznato, odnosno nije im moglo ostati nepoznato da predmetna nekretnina "nije njihova", neovisno što je tuženik bio pasivan u iskazivanju svojih vlasničkih ovlaštenja, ali su isti, kako je ranije obrazloženo, znali da sporna nekretnina nije njihovo vlasništvo. Ovdje valjalo još navesti i da bez obzira koliko dugo je samostalan i nesmetan posjed tužiteljice (ili njezinih prednika) trajao, kraj izostanka poštenja takva posjeda, isti ne može biti zakonita osnova - ona koju zahtjeva odredba čl. 159. i čl. 160. ZV-a, za stjecanje prava vlasništva dosjelošću. Također od trenutka nasljeđivanja iza pok. oca tužiteljice 1998., kojem prema stavu ovoga suda nije moglo biti nepoznato da sporna nekretnina nije njegovo vlasništvo, pa do saznanja tužiteljice da je nekretnina vlasništvo tuženika 2017. nije proteklo ni zakonom

propisano vrijeme dosjedanja u odnosu na tužiteljicu, obzirom ista nije dokazala da bi njezin posjed bio zakonit, slijedom čega je odlučeno kao u izreci ove presude.

27. Isprave dostavljene sudu nakon zaključenja prethodnog postupka sud nije uzeo u obzir obzirom su dostavljene protivno odredbi čl. 299. st. 2. i 3. ZPP-a, a stranke nisu navele opravdan razlog za njihovo ne iznošenje do zaključenja prethodnog postupka.

28. Odluka o parničnim troškovima temelji se na članku 154. stavak 1. i čl. 155. ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

28.1. Tuženiku je za zastupanje po punomoćniku-odvjetniku priznato po 100 bodova za sastav odgovora tužbu, za zastupanje na ročištu 6. svibnja 2021., 15. ožujka 2023., 10. listopada 2023., 27. studenog 2024., 29. siječnja 2026., 22. svibnja 2026. za sastav podneska od 24. veljače 2021. za svaku radnju po 100 bodova, za sastav podneska od 24. srpnja 2020 u visini od 25 bodova, odnosno ukupno 825 bodova, što zajedno s PDV-om i vrijednosti boda od 2,00 eur iznosi 2.062,50 eur.

28.2. Tuženiku nije priznat trošak sastava podnesaka od 18. rujna 2020., 15. rujna 2022., 22. siječnja 2026. i 20. svibnja 2026. obzirom sastav istih prema stajalištu ovoga suda nije bio nužan za vođenje ovoga postupka.

28.3. Slijedom navedenoga, tužiteljica je dužna tuženiku naknaditi parnične troškove u ukupnom iznosu od 2.062,50 eur.

U Puli, 7. srpnja 2026.

S u d a c
Helena Božović Sladaković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovoga suda, u roku od petnaest (15) dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu.

DNA:

- tužiteljici po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088a-67e38**

Kontrolni broj: **0ecb7-07950-f4ffa**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.